د قرآن نور

لسم جز – درس101: سورة الانفال – ایات 41-54

بِسۡــــمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيــمِ

وَاعْلَمُوا	أَنَّمَا	غَنِمْتُم	مِّن شَيْءٍ	فَأَنَّ
ع ل م		غ ن م	ش ي أ	
او پوهه شئ	چه بے شکه څه	تاسو په غنیمت کښ بیا مومئ	څه شے	نو بے شکه
لِلَّهِ	خُمُسَهُ	وَلِلرَّسُولِ	وَلِذِي الْقُرْبَىٰ	وَالْيَتَامَىٰ
أ ل ه	خ م س	ر س ل	ق ر ب	ي ت م
د الله دپاره ده	پنځمه حصّه د هغے	او د رسول دپاره	او د خپلوانو دپاره	او د یتیمانو
وَالْمَسَاكِينِ	وَابْنِ السَّبِيلِ	إِن	كُنتُمْ	آمَنتُم
س ك ن	ب ن ي / س ب ل		ك و ن	أ م ن
او مسکینانو	او مسافرانو دپاره	که چرے	يئ تاسو	ایمان راوړئ تاسو
بِاللَّهِ	وَمَا	أَنزَلْنَا	عَلَىٰ عَبْدِنَا	يَوْمَ الْفُرْقَانِ
أ ل ه		ن ز ل	ع ب د	ي و م / ف ر ق
په الله باندِ	او څه چه	نازل کړی دی مونږ	په خپل بنده باندِ	د فیصلے په ورځ
يَوْمَ	الْتَقَى	الْجَمْعَانِ	وَاللَّهُ	عَلَىٰ
ي و م	ل ق ي	ج م ع	أ ل ه	
په کومه ورځ چه	مخامخ شوے	دوه ډلی	او الله تعالی	په
كُلِّ	شَيْءٍ	قَدِيرٌ ﴿٤١﴾		
ك ل ل	ش ي أ	ق د ر		
هر	څیز باندِ	ښه قدرت لرلو والا دے -		

إِذْ	أَنتُم	بِالْعُدْوَةِ	الدُّنْيَا	وَهُم
		عدو	دنو	
چه کله	تاسو	په کناره باندِ وئ	د نژدے دے	او هغوئ

بِالْعُدْوَةِ	الْقُصْوَىٰ	وَالرَّكْبُ	أَسْفَلَ	مِنكُمْ ۚ
عدو	قصو	ركب	سفل	
په کناره باندِ وو	د لرې	او قافله	ښکته وه / لاندے وه	ستاسو نه

وَلَوْ	تَوَاعَدتُّمْ	لَاخْتَلَفْتُمْ	فِي الْمِيعَادِ ۙ	وَلَٰكِن
	وعد	خلف	وعد	
او که چرے	په خپلو کښ وعده کرے وے تاسو	البته اختلاف به کړے وو تاسو	په مقرر وخت کښ	او لیکن

لِّيَقْضِيَ	اللَّهُ	أَمْرًا	كَانَ	مَفْعُولًا
قضي	أله	أمر	كون	فعل
څکه چه پوره کړی	الله تعالی	یو کار	وو هغه	کیدو والا

لِّيَهْلِكَ	مَنْ	هَلَكَ	عَن بَيِّنَةٍ
هلك		هلك	بين
څکه چه هغه هلاک کړی	څوک چه	هلاکیدو والا دے	سره د ښکاره دلیل

وَيَحْيَىٰ	مَنْ	حَيَّ	عَن بَيِّنَةٍ ۗ	وَإِنَّ
حيي		حيي	بين	
او هغه ژوندے پاتے کړی	څوک چه	ژوندے پاتے کیدو والا دے	سره د واضحه دلیل	او بے شکه

اللَّهَ	لَسَمِيعٌ	عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾
أله	سمع	علم
الله تعالی	البته ښه اوریدو والا دے	ښه پوهے والا دے -

إِذْ	يُرِيكَهُمُ	اللَّهُ	فِي مَنَامِكَ	قَلِيلًا
	رأي	أله	نوم	قلل
چه کله	او ښودل تا ته هغوئ	الله تعالی	ستا په خوب کښ	لږ

وَلَوْ	أَرَاكَهُمْ	كَثِيرًا	لَفَشِلْتُمْ	وَلَتَنَازَعْتُمْ
	رأي	كثر	فشل	نزع
او که چرے	هغه ښودے وے تا ته هغوئ	ډیر	البته همت به بائللے وو تاسو	او البته جګړه به کړې وه تاسو

فِي الْأَمْرِ	وَلَكِنَّ	اللَّهَ	سَلَّمَ	إِنَّهُ
أمر		أله	سلم	
په معامله کښ	او لیکن	الله تعالی	سلامت او ساتو	بے شکه هغه

عَلِيمٌ	بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾
علم	صدر
ښه پوهه دے	د سینو (په رازونو) -

وَإِذْ	يُرِيكُمُوهُمْ	إِذِ	الْتَقَيْتُمْ	فِي أَعْيُنِكُمْ
	رأي		لقي	عين
او چه کله	هغه ښودلئ تاسو هغوئ ته	چه کله	مخامخ شوئ تاسو	ستاسو په نظرونو کښ

قَلِيلًا	وَيُقَلِّلُكُمْ	فِي أَعْيُنِهِمْ	لِيَقْضِيَ	اللَّهُ
قلل	قلل	عين	قضي	أله
لږ	او هغه لږ ښودلئ تاسو	د هغوئ په نظرونو کښ	څکه چه پوره کړی	الله تعالی

أَمْرًا	كَانَ	مَفْعُولًا	وَإِلَى اللَّهِ
أمر	كون	فعل	أله
کار	وو هغه	کیدو والا	او طرفته د الله به

تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾
رجع/أمر
او کر ځولے شی ټول کارونه -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ	آمَنُوا	إِذَا	لَقِيتُمْ	فِئَةً
	أمن		لقي	فأي
اے خلقو چه	ایمان مو راوړے دے!	چه کله	مقابله وی ستاسو	د یوے ډلی سره
فَاثْبُتُوا	وَاذْكُرُوا	اللَّهَ	كَثِيرًا	لَعَلَّكُمْ
ثبت	ذكر	أله	كثر	
نو ثابت قدم اوسئ	او یادوئ	الله تعالی	ډیر زیات	ځکه چه تاسو
تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾				
فلح				
تاسو کامیابی بیا مومئ -				

وَأَطِيعُوا	اللَّهَ	وَرَسُولَهُ	وَلَا	تَنَازَعُوا
طوع	أله	رسل		نزع
او اطاعت کوئ	د الله تعالی	او د رسول د هغه	او مه	تاسو په خپلو کښ جنګیږئ
فَتَفْشَلُوا	وَتَذْهَبَ	رِيحُكُمْ	وَاصْبِرُوا	إِنَّ
فشل	ذهب	روح	صبر	
ګنی تاسو به کم همته شئ	او لاړه به شی	هوا ستاسو/دبدبه ستاسو	او صبر کوئ	بے شکه
اللَّهَ	مَعَ	الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾		
أله		صبر		
الله تعالی	سره دے	د صبر کولو والو -		

وَلَا	تَكُونُوا	كَالَّذِينَ	خَرَجُوا	مِن دِيَارِهِم
	ك و ن		خ ر ج	د و ر
او مه	تاسو کيږئ	پشان د هغوئ چه	اووتل	د خپلو کورونو نه

بَطَرًا	وَرِئَاءَ	النَّاسِ	وَيَصُدُّونَ	عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ
ب ط ر	ر أ ي	ن و س	ص د د	س ب ل / أ ل ه
په لوئ سره	او د ځان ښودلو سره	خلقو ته	او هغوئ به منع کول	د الله د لارے نه

وَاللَّهُ	بِمَا	يَعْمَلُونَ	مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾
أ ل ه		ع م ل	ح و ط
او الله تعالى	سره د هغے چه	هغوئ عمل کوی	ګیرولو والا دے -

وَإِذْ	زَيَّنَ	لَهُمُ	الشَّيْطَانُ	أَعْمَالَهُمْ
	ز ي ن		ش ط ن	ع م ل
او چه کله	ښائسته کړل	هغوئ ته	شیطان	عملونه د هغوئ

وَقَالَ	لَا	غَالِبَ	لَكُمُ	الْيَوْمَ
ق و ل		غ ل ب		ي و م
او هغه اووے	نه شی	څوک غالب راتلے	په تاسو	په نن ورځ

مِنَ النَّاسِ	وَإِنِّي	جَارٌ	لَّكُمْ ۖ	فَلَمَّا
ن و س		ج و ر		
د خلقو نه	او بے شکه ځه	ګاونډے يم	ستاسو	نو چه کله

تَرَاءَتِ	الْفِئَتَانِ	نَكَصَ	عَلَىٰ عَقِبَيْهِ	وَقَالَ
ر أ ي	ف أ ي	ن ك ص	ع ق ب	ق و ل
يو بل ئې اوليدل / مخامخ شو	دوه ډلې	هغه واپس شو	په خپلو دواړو پندو	او هغه اووے

إِنِّي	بَرِيٓءٌ	مِّنكُمۡ	إِنِّيٓ	أَرَىٰ
	برأ			رأي
بے شکه ځه	بیزاره یم	ستاسو نه	بے شکه ځه	ځه وینم

مَا	لَا تَرَوۡنَ	إِنِّيٓ	أَخَافُ	ٱللَّهَۚ
	رأي		خوف	أله
هغه چه	نه تاسو وینئ	بے شکه ځه	ځه ویریږم	د الله نه

وَٱللَّهُ	شَدِيدُ	ٱلۡعِقَابِ ﴿٤٨﴾
أله	شدد	عقب
او الله تعالی	سخت	سزا والا دے -

إِذۡ	يَقُولُ	ٱلۡمُنَٰفِقُونَ	وَٱلَّذِينَ	فِي قُلُوبِهِم
	قول	نفق		قلب
چه کله	وئیل	منافقانو	او هغه خلق	په زړونو کښې د هغوئ

مَّرَضٌ	غَرَّ	هَٰٓؤُلَآءِ	دِينُهُمۡۗ	وَمَن
مرض	غرر		دين	
مرض وو	په دوکه کښې واچول	هغه خلق	د هغوئ دين	او چه څوک

يَتَوَكَّلۡ	عَلَى ٱللَّهِ	فَإِنَّ	ٱللَّهَ	عَزِيزٌ
وكل	أله		أله	عزز
توکل کوی	په الله تعالی باندِ	نو بے شکه	الله تعالی	ډیر زبردست دے

حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾
حكم
ښه حکمت والا دے -

وَلَوْ	تَرَىٰ	إِذْ	يَتَوَفَّى	الَّذِينَ
	رأي		وفي	
او کاش چه	تا اوليدے	چه کله	ساه اخلی	د هغوئ نه چا چه

كَفَرُوا ۙ	الْمَلَائِكَةُ	يَضْرِبُونَ	وُجُوهَهُمْ
كفر	ملك	ضرب	وجه
کفر کړے وو	فرشتے	هغوئ گزارونه کوی	په مخونو د هغوی

وَأَدْبَارَهُمْ	وَذُوقُوا	عَذَابَ	الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾
دبر	ذوق	عذب	حرق
او په شاکانو د هغوی	او اوڅکئ (هغوئ وائی)	عذاب	د اور -

ذَٰلِكَ	بِمَا	قَدَّمَتْ	أَيْدِيكُمْ	وَأَنَّ
		قدم	يدي	
دا	په وجه د هغے چه	مخکښ اوليږل	ستاسو لاسونو	او بے شکه

اللَّهَ	لَيْسَ	بِظَلَّامٍ	لِّلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾
أله	ليس	ظلم	عبد
الله تعالی	نه دے	ظلم کولو والا	په بنديانو/ په بندګانو -

كَدَأْبِ	آلِ فِرْعَوْنَ ۙ	وَالَّذِينَ	مِن قَبْلِهِمْ ۚ	كَفَرُوا
دأب	أول		قبل	كفر
لکه څنګه حالت چه وو	د آلِ فرعون	او د هغوئ چه	د هغوئ نه وړاندِ وو	کفر اوکړو

بِآيَاتِ اللَّهِ	فَأَخَذَهُمُ	اللَّهُ	بِذُنُوبِهِمْ ۗ	إِنَّ
أيي/أله	أخذ	أله	ذنب	
د الله د ايتونو سره	بيا اونيول هغوئ	الله تعالی	په وجه د هغوئ د ګناهونو	بے شکه

د قرآن نور

لسم جز – درس101: سورة الانفال – ايات 41-54

اللَّهَ	قَوِيٌّ	شَدِيدُ	الْعِقَابِ﴿٥٢﴾
أ ل ه	ق و ي	ش د د	ع ق ب
الله تعالى	ډېر طاقتور دے	سخت	سزا والا دے -

ذَٰلِكَ	بِأَنَّ	اللَّهَ	لَمْ	يَكُ
		أ ل ه		ك و ن
دا	په وجه د هغې چه	الله تعالى	نه	دے هغه

مُغَيِّرًا	نِّعْمَةً	أَنْعَمَهَا	عَلَىٰ قَوْمٍ	حَتَّىٰ
غ ي ر	ن ع م	ن ع م	ق و م	
بدلولو والا	د يو نعمت	چه هغه انعام کړے وی هغه	په يو قوم باندِ	تردے چه

يُغَيِّرُوا	مَا	بِأَنْفُسِهِمْ ۙ	وَأَنَّ	اللَّهَ
غ ي ر		ن ف س		أ ل ه
هغوئ بدل کړی	هغه چه	د هغوئ په زړونو کښ وی	او بے شکه	الله تعالى

سَمِيعٌ	عَلِيمٌ﴿٥٣﴾
س م ع	ع ل م
ښه اوريدو والا دے	ښه پوهے والا دے -

كَدَأْبِ	آلِ فِرْعَوْنَ ۙ	وَالَّذِينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ	كَذَّبُوا
د أ ب	أ و ل		ق ب ل	ك ذ ب
لکه څنګه حالت چه وو	د آلِ فرعون	او د هغوئ چه	د هغوئ نه وړاندِ وو	هغوئ دروغ اوګڼړل

بِآيَاتِ	رَبِّهِمْ	فَأَهْلَكْنَاهُمْ	بِذُنُوبِهِمْ
أ ي ي	ر ب ب	ه ل ك	ذ ن ب
ايتونه	د خپل رب	نو هلاک کړل مونږ هغوئ	په وجه د هغوئ د ګناهونو

وَأَغْرَقْنَا	آلَ فِرْعَوْنَ ۚ	وَكُلٌّ	كَانُوا	ظَالِمِينَ﴿٥٤﴾
غ ر ق	أ و ل	ك ل ل	ك و ن	ظ ل م
او غرق كړو مونږ	آل فرعون	او ټول	وو هغوئ	ظالمان -

ArRahmah